

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Detractio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

ces & vltiores qui eos consulerent, & eorum opera quomodolibet vterentur.

*MALEDICTIO DECIMAS
defraudantium.*

Ioannes Magnus Episcopus Vpsalensis in Gothorum historia li. 18. c. 13. ait: Canutus Rex cum summo ac pio studio contenderet, vt Christi ministris liberalius & commodius de decimis & primitijs prouideretur, insigni cuiusdam Blacconis perfidiâ traditus à cõsternata plebe trucidatur. Quo facto tanta frumentorum inopia vniuersam Daniam inuasit, vt maxima populi pars adiumentorum inops inedia consumeretur. Nec prius Danicis agris fecunditas restituta est, quam populus ad cor reuersus pœnitentiã ageret se tam sanctum Regem occidisse, qui tam iusta & honesta pro Christi ministris postulasset, iamq; experimento didicerat se iustè nouem frumentorum partes amisisse qui decimam ex eis Deo & Dei ministris reddere noluisent. (Sacrilegi, qui in Antichristi ministros decimas transferunt.) Saxo Gram. hist. Daniæ lib. 11. & 12. fuse refert pœnas quas vniuersa Dania ob hoc parricidium per aliquot annos dedit. Blacco statim pœnas dedit. Vide D. Io. Molani orat de decimis.

Mal. 3. dicit Deus se hoc peccato quasi clauis ad crucem affigi, ac propterea famem aliasq; maledictiones subsequi.

Publicum sacrilegium publica est vltus Deus vindicta immissa fame in rebellem populum.

Aug. hom. 49. Conc. Trid. sess. 25. c. 12. Amos 4.

DE POENIS DETRACTORYM.

Soror Moysis Maria eo quod Moyse detraxisset fœdissimo lepræ morbo percussa

E 3 est,

in reg.
brcu. 27.

est, à quo ne ipso quidem Moyse supplicante, ut ait Basilius, liberata fuit.

2.

Nu. 14. 20.

Quotquot è filijs Israël detraxerant Moysi & Aaroni, precibus quidem Moyfis à morte temporali erepti sunt, sed terræ promissionis aditu exclusi.

3.

Euseb. li. 6
cap. 8.

In Narcissum Hierosolymorum Episcopum SS. tres improbi homines turpem quædam criminationis calumniam cum iuramento coniecerant, vnus sic deierauit: Si verum non dixerò, igni dispeream. alter sic mentiar, corpus se quo morbo absumatur. Tertius autem: Si verum non dicam, opto velle que orbari lumine. Narcissus vero ob indignitatem calumniæ, cum esset innoxius, in eum se ad multos annos recepit. at Deus eum obdormijt. Primus enim cum noctu scintilla ignis in ædes eius incidisset cum tota familia omnino conflagrauit, alter vero, morbo, quem sibi imprecatus erat, ab imis pedibus dum digitis vsque ad verticem capitis contulit. Tertius hoc euentu, in socijs confesso palam maleficium suum confessus est cum tanta lacrymarum profusione vt oculum amiserit.

4.

Cassian. li.
18. collat.
cap. 15.

Paphnutij SS. iuuenis virtuti inuidens quidam è numero fratrum eiusmodi dolum conatus est. Isidoro monasterij superioris questus est sibi codicem ereptum, rogatque in singulorum Fratrum cellis quærat. Tunc seniores designantur qui quærant. Repetitur.

tur tandem in cella Paphnutij sub palmarum
plectis (ibi enim inuidus eum abdidit) pa-
lam proditur in Ecclesia, vbi omnes conue-
nerant. Paphnutius, licet innocens, non se
purgat, sed satisfactioni totum tradit, & ad
limina Ecclesiæ per duas hebdomades sup-
plex se abijcit, noxam deprecatus. Quibus
elapsis à sæuo dæmone inuidus ille frater
arripitur, immaniterque diuexatur, sed nec
ab vlllo seniorum eiici potuit, quia Christus
gloriam illam soli reseruauit Paphnutio cui
calumniæ structa erat, & facillè eum extur-
bavit.

Thomas Cantipratanus, noui, inquit, or-
dine, non re, nomine nõ a stibus sacerdotem, 5.
Lib. 2.
apum c. 37
qui in tantum vitio linguæ deditus erat, vt
potius de se pessima mentiretur, quam non
focios, vel cohabitantes sibi criminibus in-
famaret. Hic ante mortem raptus in furias
tanta in se debacchatus est cæde, vt proprijs
dentibus linguam vaniloquam laniaret, &
palam cunctis ostenderet, quod (quia lingua
sua dolose egerat & venenum aspidum sub
labijs eius), quasi sepulchrum patens guttur
illius fœtorem teterminum exhalauit, vt
per quæ peccauerat per eadem torqueretur.

Infantulum diabolus exstinxit quia pa-
rens detrahentem Episcopo lubenter auscul-
tarat. Greg. li. 3. dial. c. 33. 6.

7.
Detrahen-
tes Ambro-
sio post o-
bitum, que
passi,

Donatus quidam, ait Paulinus, natione
fer, Presbyter tamen Ecclesiæ Mediolanensis, cum in conuiuio positus in quo erant non
nulli militares religiosi, detraheret memorem
sacerdotis (id est mortuo Ambrosio Episcopo)
aspersit illis & deferentibus linguam
nequam, subito vulnere percussus graui
eodem loco in quo iacebat alienis manibus
subleuatus, in lectulum positus est, atque
ad sepulchrum vsq; perductus. In vrbe etiam
Carthaginensi, cum apud Fortunatum diaconum
fratrem venerabilis viri Aurelij Episcopi
ad conuiuium conuenissem, vna cum Valen-
centio Cassolitano Episcopo, Maurano etiam
Episcopo Bolitano, sed & alijs Episcopis
diaconibus; tunc Maurano Episcopo detra-
henti sancto viro retuli exitum presbyteri
superius memorati. Quod ille de alio dicitur
de se oraculum maturo sui exitu comprobauit.
Nam de eodem loco in quo iacebat, cum
subito vulnere ingenti esset percussus, alterius
manibus ad lectum portatus est, atque deinde
ad domum in qua hospitabatur reductus dicitur
clausit.

9.

Jonas abbas; quidam ait scelestus homo nomine
Notto, ausus est irrogare cum comitantibus
suis Episcopo sancto (Metensi, Arnulpho)
iniuriam asserens, eum non esse cultorem Dei
sed potius hominem deditum voluptati, &c.
Cum ergo vir ille die quadam aluo refectus
vino, vna cum detrahente socio suo stratus
esset

tijisset, iubente domino, omnia vestimenta illorum vallantur vndique flamma. Quibus illico cum ingenti clamore profiliantibus, & aquam circa nates ac genitalia loca, vbi camisia illorum acerrimè cremabantur iniicientibus, nec omnino flammam diuinitus missam extinguere valentibus, tandem ad instar porcorum luto volutabri sese pariter inuoluunt, & ibi diu vociferantes, vix ad vltimum pœnam quam merito patiebantur euaserunt. In quibus profecto impletum est hoc quod est in Psalmo; Detrahentem secreto proximo suo hunc persequebar, in tantum vt & illud diuina censura factum non ambigamus, quod detractores isti vehementissime cremabantur in partibus illis vbi libido, de qua calûniabantur virum iustum, regnare nõ dubitatur. Nec multo post auctor huius detractiõis Notato in huiusmodi criminibus diffamatus apud Regem, vt scelera eius vna cum vita regalis gladius amputaret, nec nõ & filius eius eidem sententiæ subiaceret.

Psal. 100.

*OB DISCORDIAM DIVINITVS
castigati.*

Petrus Damianus Cardinalis: auctore discordiæ Spiritu peruerso ait, cum presbyter presbyterum probrosis cõtumelijs & maledictis aliquando lacerasset, alter dentibus stridens correpta lancea iter arripuit atq; ad domum suam longius constitutam furibundis properare gressibus cœpit. Sed cum cali-

I.
Lib. 4.
epist. 17.